

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO

Wrocław, dnia 15 stycznia 2014 r.

Poz. 227

WYROK NR SYGN. AKT II SA/WR 630/13
WOJEWÓDZKIEGO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO WE WROCŁAWIU

z dnia 9 października 2013 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu
w składzie następującym:

Przewodniczący:

Sędzia NSA Zygmunt Wiśniewski

Sędziowie:

Sędzia NSA Halina Kremis

Sędzia WSA Mieczysław Górkiewicz (spr.)

Protokolant:

Starszy asystent sędziego Katarzyna Grott

po rozpoznaniu w Wydziale II na rozprawie w dniu 9 października 2013 r.

sprawy ze skargi Wojewody Dolnośląskiego

na uchwałę Rady Gminy Świdnica

z dnia 21 marca 2013 r. nr XLII/305/2013

w przedmiocie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszarów położonych w obrębie wsi Bystrzyca Górna

- I. stwierdza nieważność § 10 ust. 1 pkt 2 we fragmencie „za zgodą zarządcy drogi”, § 10 ust. 3 pkt 3 i § 11 ust. 1 we fragmencie „na warunkach określonych przez zarządcę drogi” zaskarżonej uchwały;**
- II. orzeka, że zaskarżona uchwała nie podlega wykonaniu w zakresie wskazanym w pkt. I sentencji niniejszego wyroku;**
- III. zasądza od Gminy Świdnica na rzecz strony skarżącej kwotę 240,00 zł (słownie: dwieście czterdzieści złotych) tytułem zwrotu poniesionych kosztów postępowania sądowego.**

Uzasadnienie

Wojewoda Dolnośląski jako organ nadzoru nad działalnością gminną (art. 93 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, t. jedn. z 2001 r., Dz. U. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) wniósł o stwierdzenie nieważności uchwały nr XLII/305/2013 Rady Gminy Świdnica z dnia 21 marca 2013 r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszarów położonych w obrębie wsi Bystrzyca Górna w części dotyczącej § 10 ust. 1 pkt 2 we fragmencie „za zgodą zarządcy drogi”, § 10 ust. 3 pkt 3, § 11 ust. 1 we fragmencie „na warunkach określonych przez zarządcę drogi” jako naruszających w sposób istotny art. 15 ust. 2 pkt 10 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, zwanej dalej „u.p.z.p.” (t.jedn. z 2012 r., Dz. U., poz. 647 ze zm.) w zw. z § 4 pkt 9 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587).

W odpowiedzi na skargę Gmina Świdnica wniosła o jej oddalenie podkreślając, że zaskarżone postanowienia wypełniają delegację zawartą w § 4 pkt 9 ww. rozporządzenia (tj. określają zasady modernizacji rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej). Dodała, że zapisy te nie wykraczają poza kompetencję przyznaną Radzie, nie są też sprzeczne z normami obecnymi w innych aktach prawnych, tj. z ustawą o drogach publicznych.

Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył, co następuje:

W § 10 i § 11 zaskarżonej uchwały organ unormował zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, realizując przez to upoważnienie ustawowe zawarte w art. 15 ust. 2 pkt 10 u.p.z.p. w sposób doprecyzowany w § 4 pkt 9 ww. rozporządzenia. Ustalenia z tego zakresu regulować powinny określenie układu komunikacyjnego i sieci infrastruktury technicznej wraz z ich parametrami oraz klasyfikacją szlaków komunikacyjnych oraz powiązania tego układu z układem zewnętrznym. Trafnie zatem organ nadzoru wskazał, że nakładanie obowiązków w postaci konieczności uzyskania zgód, uwzględnienia warunków ustalanych przez określone podmioty (zarządcę drogi) czy też wskazywanie jakie kompetencję ma zarządca drogi publicznej, stanowi wykroczenie poza kompetencję przyznaną Radzie Gminy na podstawie art. 15 ust. 2 pkt 10 u.p.z.p.. Układ ten powinien być miejscowym planie określony jednoznacznie, a nie warunkowo, w zależności od stanowiska wymienionych podmiotów. Zaskarżone postanowienia przedmiotowej uchwały naruszają zasady sporządzania planu miejscowego (art. 28 ust. 1 u.p.z.p.), art. 7 Konstytucji RP i § 142 ust. 2 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” (Dz. U. Nr 100, poz. 908) i stanowią niedopuszczalne powtórzenie oraz modyfikację przepisów ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (t. jedn. z 2013 r. Dz. U., poz. 260 ze zm.), co uzasadnia stwierdzenie ich nieważności.

Z tych względów oraz zgodnie z art. 147 § 1, art. 152 i art. 200 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.jedn. z 2012 r. Dz. U., poz. 270 ze zm.), orzeczono jak w sentencji.